

มาตรการป้องกันแก้ไขและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการเหมืองแร่เกลือหิน

ของบริษัท เกลือพิมาย จำกัด คำขอประทานบัตรที่ 2/2542

ตั้งอยู่ที่ตำบลสัมฤทธิ์ อำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดนครราชสีมา

1. มาตรการป้องกันและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เสนอไว้ในรายงานฯ

1.1 ทำเหมืองโดยวิธีการละลายแร่ ผลผลิตเกลือชั้นล่างลึกจากผิวดิน 200-270 เมตร บ่อผลิตน้ำเกลือ จะต้องอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 206 ไม่น้อยกว่า 300 เมตร ห่างจากลำน้ำสาธารณะไม่น้อยกว่า 100 เมตร และแนวด้านที่ติดกับที่นาอย่างน้อย 50 เมตร บ่อผลิตเกลือแต่ละบ่อห่างกันไม่น้อยกว่า 120 เมตร

1.2 กำหนดให้ขนาดของโพรงเกลือมีรัศมีกว้างไม่เกิน 40 เมตร ลึกไม่เกิน 45 เมตร และต้องละลายเกลือโดยมีการควบคุมโพรงเกลือตามที่เสนอไว้ในแผนผังโครงการทำเหมืองโดยเคร่งครัด มีการผลิตเกลือในคำขอฯทั้งสิ้น 28 บ่อ บ่อเกลือที่เลิกทำการผลิตจะถูกปิดบ่อตามหลักวิชาการให้มั่นคงแข็งแรงและปลอดภัยจากการรั่วไหลของน้ำเกลือ

1.3 สร้างบ่อรองรับเศษดิน เศษหินและ Cutting ที่เกิดจากการขุดเจาะขนาด 10 เมตร x 30 เมตร x 1.5 เมตร โดยมีคันดินป้องกันน้ำท่วมสูงจากพื้นดิน 1.50 เมตร และภายหลังเสร็จสิ้นการใช้งาน หากภายในบ่อมีน้ำขังอยู่จะต้องสูบน้ำกลับลงบ่อเจาะจนน้ำในบ่อแห้ง จึงจะปรับสภาพบ่อโดยการปิดทับด้วยดินคันขอบบ่อและบดอัดดินให้แน่น สอดคล้องกับสภาพพื้นดินเดิม

1.4 กากตะกอนจากโรงงานผลิตเกลือนำไปกลบฝังในบ่อเก็บกากตะกอน ซึ่งอยู่ในเขตประทานบัตรที่ 15531/11199 บ่อเก็บกากตะกอนจะต้องใช้ดินเหนียวปูพื้น และผนังโดยรอบให้มีความหนาไม่น้อยกว่า 30 ซม. และบ่อที่กลบฝังจะปิดด้านบนด้วยดินหนา 30 ซม. บ่อเก็บกากตะกอนแต่ละบ่อจะมีขนาดประมาณ 25 เมตร x 100 เมตร x 2.5 เมตร ภายในบริเวณที่เก็บกากตะกอนจะต้องมีบ่อรวมน้ำเค็มเพื่อนำกลับไปใช้ในกระบวนการผลิตเกลือหรือกระบวนการบำบัด และให้สร้างคันดินขนาดกว้างด้านบน 2.5 เมตร ด้านฐานกว้าง 5 เมตร และมีคูระบายน้ำอยู่ชั้นในขนาดกว้าง 2 เมตร ลึก 1.5 เมตร และคูน้ำต้องมีระยะห่างจากขอบบ่อเก็บกากตะกอนไม่น้อยกว่า 3 เมตร

1.5 ให้มีการแยกระบบท่อระบายน้ำทิ้งจากโรงงานผลิตเกลือออกจากระบบระบายน้ำใช้สอยและน้ำฝน โดยให้มีบ่อรวมน้ำทิ้งจากโรงงานเพื่อนำไปบำบัดและใช้ในโรงงาน โดยไม่ปล่อยออกนอกเขตประทานบัตร

1.6 การขนส่งเคมีภัณฑ์จะต้องอยู่ในสภาพที่ปลอดภัย พร้อมด้วยอุปกรณ์และสารเคมีที่จำเป็นสำหรับกรณีฉุกเฉินที่เกิดจากการรั่วไหลของสารเคมี และจำกัดความเร็วของรถบรรทุกเคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ไม่เกิน 60 หรือ 80 กิโลเมตรต่อชั่วโมงตามประเภทของเคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ที่บรรทุกโดยเคร่งครัด และการขนส่งกากตะกอนจะต้องมิให้มีการตกหล่นของกากตะกอนที่บรรทุก

1.7 ให้ปลูกต้นไม้โตเร็วชนิดต่าง ๆ บริเวณโดยรอบเขตคำขอประทานบัตรที่ 2/2542 อย่างน้อย 2 แถว แบบสลับฟันปลา และบริเวณพื้นที่ว่างระหว่างบ่อผลิตน้ำเกลือเข้มข้น โดยมีระยะห่างระหว่างคันและแถว 4x4 เมตร โดยยกระดับดินที่ปลูกต้นไม้ให้สูงกว่าท้องนาเดิมประมาณ 1-1.5 เมตร เพื่อป้องกันน้ำท่วมของต้นไม้ที่ปลูก

1.8 ให้มีการปลูกไม้ดอกหรือไม้ใบที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่โครงการด้านทิศเหนือติดกับทางหลวงหมายเลข 206

1.9 จัดอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่เหมาะสมกับลักษณะงานให้แก่พนักงาน พร้อมแนะนำวิธีการใช้ที่ถูกต้อง และจัดให้มีการตรวจสุขภาพพนักงานอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

1.10 ให้มีการตรวจลักษณะ (Shape) และขนาด (Size) ของโพรงเกลือโดยวิธี Ultrasonic Survey (Echo-Log) ของบ่อผลิตเกลือแต่ละบ่อ เพื่อยืนยันรัศมีและขอบเขตของการ Leaching ของเกลือหินใต้ดิน โดยทำการตรวจสอบเป็นระยะตามความเหมาะสมแต่ไม่น้อยกว่า 2 ครั้ง ตลอดอายุการใช้งานของบ่อ

1.11 การติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยเสนอสำนักงานโยธาและแผนสิ่งแวดล้อม ให้ทราบทุกครั้ง

1) คุณภาพน้ำในคลองโพธิ์ 2 สถานี คือ บริเวณจุดก่อนเข้าพื้นที่ประทานบัตร 100 เมตร และบริเวณจุดออกจากเขตพื้นที่คำขอประทานบัตรที่ 2/2542

2) ดำรงสาระณะด้านทิศใต้ของโรงงานผลิตเกลือ 1 สถานี

3) ห้วยนางเหรินจุดใกล้กับบ่อเก็บกากตะกอน

โดยวิเคราะห์ค่าของอนุมูลซัลเฟต คลอไรด์ ค่าการนำไฟฟ้า ความเป็นกรด-ด่าง สารละลายทั้งหมด และสารแขวนลอยทั้งหมด ทุก 2 เดือน ตลอดช่วงดำเนินการ

4) คุณภาพดินบริเวณรอบบ่อเก็บกากตะกอนจำนวน 4 สถานี ห่างจากมุมทั้ง 4 เป็นระยะทาง 10 เมตร ความลึกประมาณ 2 ฟุต วิเคราะห์ค่าของอนุมูลซัลเฟต อนุมูลคลอไรด์ ค่าการนำไฟฟ้า และค่าความเป็นกรด-ด่าง ทุก 2 เดือน

5) ให้ทำการตรวจวัดระดับของหมุดตรวจสอบระดับผิวดินที่จะสร้างขึ้นครอบคลุมพื้นที่คำขอ-ประทานบัตรทุก 6 เดือน

6) ให้จัดทำหมุดหลักฐานเพื่อตรวจสอบการทรุดตัวของแผ่นดิน จำนวน 1 จุด โดยให้หมุดหลักฐานมีความลึกประมาณ 30 เมตร และทำการตรวจสอบวัดระดับทุก 6 เดือน

2. มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่กำหนดโดยสำนักงาน

2.1 ให้มีการขุดรอบพื้นที่เก็บกากตะกอนในบริเวณที่ติดต่อกับคลองโพธิ์และพื้นที่เกษตรกรรม พร้อมทั้งให้ปลูกต้นไม้ที่สามารถทนความเค็มได้ เช่น ยูคาลิปตัส (ชนิด คามานดูเลนซิด) กันเกรา กระจับปี่ กระเสียว ยางนา บริเวณโดยรอบแนวคันกั้น โดยต้องเป็นต้นไม้ที่มีทั้งทรงสูงและทรงพุ่ม พร้อมทั้งให้มีการตรวจวัดคุณภาพน้ำบริเวณคูน้ำที่ขุดทุก 3 เดือน และแจ้งผลการตรวจวัดให้สำนักงานโยธาและแผนสิ่งแวดล้อมและกรมทรัพยากรธรณีทราบ

2.2 การเก็บภาคตะกอนให้เว้นระยะห่างในบริเวณที่ติดต่อกับคลองโพธิ์และพื้นที่เกษตรกรรมเป็นระยะ 150 เมตร

2.3 ให้จัดทำหมุดหลักฐานเพื่อตรวจวัดการทรุดตัวของพื้นดินทุก 6 เดือน

2.4 ให้รวบรวมผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตามมาตรการข้อ 1.11 และ 2.1 สรุปประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นและการดำเนินการแก้ไข โดยให้จัดทำเป็นรายงานเก็บรวบรวมไว้ที่พื้นที่โครงการ พร้อมทั้งเสนอให้สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม และกรมทรัพยากรธรณีทราบ

2.5 หากได้รับการร้องเรียนจากราษฎรที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียงว่าได้รับความเดือดร้อนรำคาญจากการดำเนินโครงการ หรือสาธารณสมบัติได้รับความเสียหายจากกิจกรรมเหมืองแร่ และสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม ได้ตรวจพบว่าไม่ปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ ผู้ถือประทานบัตรจะต้องยินยอมยุติการทำเหมืองตามคำสั่งของทางราชการ แล้วแก้ไขเหตุแห่งความเดือดร้อนให้เสร็จสิ้นก่อนที่จะดำเนินการต่อไป

2.6 หากผู้ถือประทานบัตรมีความประสงค์ที่จะเปลี่ยนแปลงวิธีการทำเหมือง หรือเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมชนิดแร่ หรือการดำเนินงานที่แตกต่างจากที่เสนอไว้ในรายงานฯ จะต้องเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการทำเหมือง และการดำเนินงานในการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ประกอบกับมาตรการป้องกันผลกระทบที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงใหม่ให้สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อมพิจารณาให้ความเห็นชอบด้านสิ่งแวดล้อมก่อน

2.7 ให้ทำการปรับปรุงฟื้นฟูพื้นที่โครงการที่ผ่านการทำเหมืองแร่แล้ว พร้อมทั้งให้รายงานผลการดำเนินงานให้สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม และกรมทรัพยากรธรณีทราบทุก 5 ปี นับจากวันที่ได้รับประทานบัตร โดยต้องนำเสนอโดยมีรายละเอียดของการดำเนินการ และตำแหน่งที่ได้ดำเนินการไปแล้วอย่างเพียงพอในปีที่ผ่านมา

2.8 ในระหว่างการทำเหมืองหากพบวัตถุโบราณ หรือร่องรอยของโบราณคดีไม่ว่าจะเป็นภาพเขียนสี หรืออื่น ๆ ที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ จะต้องรายงานและขอความร่วมมือกับกรมศิลปากรหรือสำนักงานศิลปากรในท้องที่ที่เข้าไปดำเนินการตรวจสอบพื้นที่ ทั้งนี้ในระหว่างการทำเหมืองจะต้องหยุดการทำเหมืองชั่วคราว และหากพิสูจน์แล้วว่าเป็นแหล่งโบราณคดี ผู้ถือประทานบัตรต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยไม่มีข้อเรียกร้องใด ๆ